

Euloista ja Jumalista

Sirttä,

Ensimmäinen:

Joudu jo Laupias Jesu! 2c.

Weisatan kuin:

Hädäsän huudan Herra! 2c.

Toinen:

Kuulkkat Christitnyt nyt sitä, 2c.

Joka on lihan ja hengen riidasta.

Weisatan kuin:

Päälles mindä Herra uskallan 2c.

Wasa, prändätty G. W. Londicerildä.

L. P.

le teke, Kosk' ristin huojenda, Engöns id-
hemmä wetä, Tiell oikiäll ojenda.

6. Siis ole sielun lemos! Mir olet su-
ruinen; Sull on lohdotus tiedos, Jesus
se suloinen, Waikk' sielu, ruumis wai-
puis, Jesus on osanan; Waikk' taiwas ja maa
taipuis, Jesus on omanan.

7. Ennen kuin nöhytettin, Synnit mus-
wallan sait; Waan nyt on Jesus ehtin
Lammastans tahto lait, Pois wihamiehet
julmat Hän tahto pakotta, Jotka minun
pyysit surmat, Ja maan all' waiotta.

8. Seisoit ehk' olit walmit Minua kadot-
taman; Hdwerkät te tyrannit! Jesus on
auttajan, Jesus kuin silmä: terää War-
jele omians, Ei ole yhtän hätä Jesuxen
awun kans.

9. Synnissä olen syndyn, Syndiä teh-
nyt täällä, Suruttomuudes undun; Mut-
luotan Herran päällä, Hän synnit ander-
anda, Ja sielun rawitsee, Mull armon-
lahjat kanda, Ja autuun taritsee.

10. Tästä nyt iloit mahdan, Ja olla
riemuinen, Ett' kuulin sanottawan: Jesus
on armoinen, Köyhi syndisi kohtan Joist
olen waiwainen, Suon koll' en tiellä
kossan; Waan armoo rukoilen.

11. Istun, astun, taikk' makan, Miatte-
len sen päällä Ett' woisin synnist laata, Ja
walmis olla täällä, Kosk' Jesus tahto tulla
Lukua lastemaan, Ett' silloin saisin kuulla:
Käy iloon autuaan.

12. Käsi'

12. Kats' näin mun rakas Sielun!
Jedin wainas maretan, Täällä kärsit kipian
Kivun, Siel iloll kruunatan, O! onnellista
päivä! O! kuinga iloista, Et' iloon saa-
da käyda, Täällä surun layoista.

13. Herran Zebaothin Kaswain Kas-
woist kasselemaan, Engelein kansa joukon
Uutt' Wirttä weisamaan: Pyhä on Isä
Luoja! Pyhä mun Jesuren! Pyhä on
Hengi Suoja! Ainoa ylitöyren.

14. Eija! kaitk' Pyhäät tänne Ilon kanss
palaitkat, Ja äänell heljällä, Jesurell
weisatkat Riitost, kuta pirun käsiit Meit
ulosautti miel, Ja hänen woimans kufist,
Saati meit oikiall tiell'.

15. Unhodet on kaitk' suru, Kuin kärsin
eläisän, Rööhött' ei kusan kuulu, Täns
Mutuus kadesän, Itku on iloy kätty,
Suun naurull täntetty, Sydämmen rie-
muun wädty, Herrall pöhitetty.

16. Suur Riitos Lauvias Jesu! Hywin
toimittamast, Ei enä mitän puutu; Waan
joutu tulemas, Sydämmen perääs pala,
Paukutan käsiän, Joutu jo tällä haawaa:
Amen Jesu! Amen.

Toinen:

Kuulkkat Christit! nyt sitä, Kuin Sie-
lu ja Ruumis riita pitä, Ain niin
kauwan kuin he yhdes owat, Ei taida ke-
stendäs sopia; Waan aina ppytämät sotia.

2. Sielu puhu ruumill' ensist täällä: Luo-
tat paljon mailman päällä; Vidä usko lusia,
pelkä Jumala; Sill' piru meit' tahro omi-
sta, Sielun ja ruumin kyll' kowitta.

3. Ruumis vastaa: minä nuori, jalo, Juon
Metkä, Wiina, jota janoon, Niin kau-
wan kuin nuori jalo olen, Hyppän tansan,
ilos weisan, Ja iloisesti itseni kätän.

4. Sielu sanoo: neuwon sinua täällä,
Muista Herran Duomion ja Sielus päällä
Kats' ettes tulis pirun halduun, Kastehes
olet sä luvannut, Jumalan ala itses wan-
nonut.

5. Ruumis vastaa: minä nuori wield;
Mä mua hekumast' kieldä, Joka päiwä mä
iloit tahdon, Hyppän, weisan harpun kans-
sa, Engä pelkä surun ansa.

6. Sielu sanoo: sinä mulda, tuhka, Mit
elät synnis jost' Herra uhka; Seisot kullan,
hopian, rahan perän, Synnis, pahudes
elät tään, Huomen taidat olla paarein
päällä.

7. Ruumis vastaa: minä wäkewä, nuori,
Ei tauti minua huomen suori, Wan-
hoill' ja sairail' on hänell' walda; Ann'
mun ain' iloit' siet' sua kiitän, Mä armaltse
nuorta ikän.

8. Sielu sanoo: sinä mulda ja maa, Jo-
ka ylönkatsot Herran Sanaa, Kostas si-
nuas tahdot kändä? Ah! so tule, palaa
ja kuule Herran sinun Jumalas äändä.

9. Ruumis vastaa: minä tiedän hyvin
Ett Jumala Sana on kaikkein pöhin, En
sen wuoy mailman iloo hyljä, Jumal' kyll
Hänen armon's anda, Taiwahast niin
maan pöällä kanda.

10. Sielu sanoo: o sä kööhä mies! Kuin
hekumas elät joka ties, Jumalan armon
perät poishyljät, Ruumistas plönpäljon
juotat, Minun kassas helwettiin tuotat.

11. Ruumis vastaa minä luulen, Ettäs
hullust puhut, kuin luulen, Ei mailman i
to mull ain ole, Pida suus kiini, ole wai-
wai; Eländän smind parat saan ain.

12. Sielu sanoo: sinä rakas mies! Elät
hekumas joka ties, Minun ja itses sä ka-
dotat; Tulda ja tulikiwi ilman määrät,
Saat helwetiä ain' tädät.

13. Ruumis vastaa: en pida lukuu, En
ole mä rikkän Miehen sukuu; Kyll aikaa
on wiel katua, Synnistä poses laata, Kosk
kuolema tule ja ajaa takaa.

14. Sielu sanoo: sinä ruumis hullu!
Joka mailmaan olet tullu, Ja katumuxen
kassa wiiruytteleet, minä ymmärrän ajan
tulewan Ja kuoleman juur läsnä olewan.

15. Ruumis vastaa: minä teen aina
niin, Kuin mailman tapa on, Josa ripun
kiin; Toiwon ett' wuoden wiel elän, Sitt
kadun, teen katumuxen, Wiikko lugun
peräst parannuxen.

16. Ei katumus ole sun wallasas, Eikä
paran

parannus woimasa: Waan Jumalan
Hengi waikurta, Saaveks elää huomiseen
asti? Sill kuolema riendä juur nopiaist.

17. Voi! voi! minua sielu parka, Mi-
nä wapisen, puheisa olen arka: Ettäs hyl-
jät minun neuwon; Ett tahdo sä autuay
tulla; Waan helvetin piinas ain' olla.

18. Kuumis wastaa: Voi! kuings mua
waiwat, Mä tahdon elää ilman waiwat;
Sill katumus on luondo wastan. Tädrän
jalost, ilos tantsan, Muitten mun weljeini
kanssa.

19. Sielu sanoo: sinä mies parka! Kuins
olet surutoin ett arka, Kiukkuinen kuin susi
lamuasta, Ettit tämän mailman kunniaa;
Että Jumalan Armo saa nautita.

20. Kuumis wastaa: niin pitä olemän,
Mailman ilon ain tuleman, Engöst mä
muutoin tule häwdistny? Jos walit' on
muutoin kuin wynn pääll; Kaitt' irwitte-
lewät sitä tääll.

21. Sielu sanoo: koft' aika tule, Kuit
me eroitetan, sinä kuolet; Mitä siis rik-
kaus autta: Sins olet tuhka ja mulda;
Ei auta siis raha eli kulda.

22. Kuumis wastaa: Sä mua waiwaat,
Ja rewäiset kundoni haawaa; Sill tehdnt
pnnit jo kauhista. O! Jesu armahd' mi-
nun päällen, Sun katkeran Piinas tähden.

23. Sielu sanoo: Se on neuwo paras,
Pyhä Hengi! sydän walais, Ja lähetä ar-
mos

mos tänne alas, Ette hän synnist pois,
palais Katumukseen, Taiwast halais.

24. Ruumis sanoo: Mun Herran Jumalan!
Ann' syndin ander etees lumarran
Tunnustan itsen syndiseri, Biheleiseri!
waiwaisereri! Tee surullinen sydän iloiseri.

25. Sielu sanoo: Nent on hywin kaikki,
Saan ruumin kans iloit rikki, Taiwan i-
los, riemus rauhas. Ruumis lepa tuonen
kauhas, Duomio päiwän nostetan haudast.

26. Kiitos Jumalall' loppumat! Pojall'
Kunnia suuri lakkamat, Pyhäll' Hengell'
iiankaikkisest, Illust' loppun alinomaisest,
Kaikki Christityt weisattam! Amen.

